

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

CWOWI E-Naujienlaiškis. Gruodis 2014

John Fenn, 2014 m. gruodžio mėn. 16 d., www.SupernaturalHouseChurch.org

Sveiki visi,

Vienas iš dalykų, kuriuos man Viešpats pasakė šią savaitę yra tai, kad Jis Kristaus kūne siekia širdžių kokybės, ir šis darbas yra toks subtilus, kad daugelis net nepastebės, kad tai Jis.

Aplankymas

„Dauguma spėlioja, kokie bus ateinantys metai, bet aš dirbu su širdimis, kad jos apsispręstų daugiau nebesivaikyti dvasinių drugelių, ir kad tikintieji visa esybe susitelktų į tai, kas jie yra Manyje, kuo jie tiki ir ieškotų tų, kurių dvasiniai prioritetai sutampa“.

Aš garsiai sukikenau, kai Jis ištarė: „dvasiniai drugeliai“. Jis tikras palyginimų ir analogijų meistras. Kai Jis tai pasakė, man iškilo regėjimas apie vaikus, bėgančius laukais su tinkleliais rankose ir mojuojančius jais paskui vieną ar kitą nepagaunamą drugelį. Tai puikiai perteikė tai, ką Viešpats bandė pasakyti.

Regėjimas

Šiame regėjime Jis viską stebėjo stovėdamas lauko pakraštyje – mergaites, vilkinčias gėlėmis išmargintomis suknutėmis, berniukus su džinsais ar šortais, bėgiojančius aplink be jokios aiškiai nustatytos tvarkos, kikenančius ir besijuokiančius lauke pilname gėlių bei iki kelių ar juosmens siekiančios žolės. Vaikai gaudė drugelius ryškioje saulės šviesoje, bet džiaugėsi drugelių medžiokle ir bėgiojimu aplink neturėdami jokios aiškos krypties lygiai taip pat kaip ir patys drugeliai, besidžiaugiantys žolėje nubrėžtais skrydžio zigzagais. Kai kurie vaikai savo rankas buvo išskleidę taip, tarsi lėktuvo sparnus, fantazuodami didingus dalykus apie save.

Kai į vaiko akiratį patekdavo naujas drugelis, šis liaudavosi gaudęs ankstesnį drugelį ir pasileisdavo paskui naująjį dažnai atsitiktinai, o kartkartėmis specialiai užgaudamas kitą vaiką ir vėliau kikendamas, džiūgaudamas dėl pačių gaudynių.

Jie džiaugėsi kiekvienu nukrypimu lygiai tiek pat kiek ir drugelio gaudymu – aš nemačiau, kad jie nors vieną būtų pagavę, bet kelis kartus sudavė keliems iš jų savo tinkliukais.

Kas buvo už lauko ribų

Laukas buvo kvadrato formos ir Jis stovėjo vienos pusės pačiam pakraštyje, o aš buvau šalia jo, bet gretimai už lauko kampo esančioje pusėje. Kuomet pažvelgiau į Jį, vėliau į vaikus ir vėl į Jį, akies krašteliu pastebėjau, kas supo lauką ir tai mane išgąsdino.

Aplink lauką buvo tamsu, ir ten pamačiau žmones, kurie išsižioję maldavo maisto ir vandens, kiek akis užmatė, vilkėjo skarmalais ir žvelgė į vaikus tikėdamiesi kokios nors pagalbos ar paguodos, bet vaikai buvo susitelkę tik į save pačius. Aš buvau apimtas siaubo ir vėl pažvelgiau į Viešpatį, kurio veido išraiška atrodė bejausmė.

Ir tada Dievas pasuko...

Tuomet atrodo tarsi Jis kažką atliko, kas buvo nematoma, bet Jis buvo priverstas tai padaryti. Kai kurie vaikai nustojo vaikytis drugelius, nutraukę gaudynes tarsi būtų nukreipti nematomu keliu, tuo tarpu jų draugai tęsė drugelių gaudymą be anų vaikų, beveik nepastebėdami, kad jie dingę.

Tie, kurie nutraukė gaudynes, tai padarė netarę nė žodžio, ir susėdo sukryžiuotomis kojomis lauko pakraštyje, vis dar ant žolės, bet žvelgdami už lauko ribų. Sėdėdami keliai prie kelių, jie sudarė nepertraukiamą sieną aplink lauką ir ėmė duoti staiga atsiradusio jų kišenėse vandens ir maisto tiems, kurie buvo kitapus lauko, tiesiai priešais juos.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Vaikų sėdėjimo poza parodė, kad jie buvo poilsyje ir tai, ką jie darė, buvo jų gyvenimas ir gyvenimo būdas, tai, kas priklausė nuo jų pačių, o ne „tarnavimo darbas“, kaip dauguma auditorinių bažnyčių tai apibūdina. Tai buvo poreikių patenkinimas, kai esi poilsyje ir įprastinėje savo gyvenimo veikloje, skiriant laiko ir susidėliojant prioritetus taip, kad padėtum tiems, su kuriais jau turi ryšius.

Daugelis vaikų vis dar vaikė drugelius, ir tai labai stebino. Bet greitai visas laukas buvo pilnas vaikų, sėdinčių sukryžiuotomis kojomis, žvelgiančių į lauko išorę, keliai prie kelių, duodančių vandens ir maisto tiems, kurie vilkėjo skarmalais lauko užribyje. Šie vaikai atsuko nugaras savo draugams, kurie buvo užsiėmę pramogavimu, tuo pamalonindami Viešpatį, kuris dabar spindėjo, kai stebėjau Jo žvilgsnį nukreiptą į lauko pakraštį ir daugiau nebestebintį drugelių gaudytojų.

Nepastebimas plėtimasis

Kuomet kiekvienas vaikas padėdavo žmogui, turinčiam poreikį, žaliuojantis laukas, pilnas gėlių, plėsdavosi, užimdamas naują erdvę, kurioje buvo žmogus su poreikiu ir taip ta tamsos vieta dabar tapo gyvenamu lauku, apšviestu ryškios saulės šviesos. Kai poreikiai būdavo patenkinti, kiekvienas atsistodavo ir peržengdavo nematomą slenkstį ir, kai jie žengdavo į lauką, jų skarmalai pavirsdavo švariais drabužiais, tokiais kaip ir kitų vaikų. Mano nuostabai, tie suaugusieji, kurie vilkėjo skarmalus, peržengę slenkstį, buvo sugražinti į vaikystę ir atrodė netgi jauniau nei tie, kurie jiems padėjo, o kai kurie buvo panašaus amžiaus.

Tuomet kiekvienas jų pasisukdavo ir atsisėdavo šalia žmogaus, kuris jam padėjo, ir taip lauko ribos išsiplėsdavo ir atsirasdavo dar daugiau vietos, ir visi jie toliau pradėdavo padėti kitiems, kiekvienas vis kitam žmogui, turinčiam poreikį. Tai tęsėsi ir tęsėsi, kol laukas ėmė plėstis sparčiai ir vis didesniu pagreičiu. Tačiau tempas kiekvienam žmogui išliko labai normalus, tarsi būtų gyvenimo tempas, beveik rutina, tačiau bendras efektas buvo spartus augimas tiek paties lauko, tiek žmonių skaičiaus jame.

Pasibaigus regėjimui

Po kelių sekundžių viskas pradingo ir staiga vėl likau tik Jis ir aš. Jis pasakė, kad ateinančiais metais matysime kaip daugelis tų, kurie vaikėsi dvasinius drugelius, liausis tai darę, netgi nutraukdami draugystes, žinodami, kad ilgiau jie taip nebegali. Jis pasakė: „Atkreipk dėmesį, kad kiekvienas vaikas turėjo rūpintis tik asmeniu, esančiu priešais jį, kas simbolizuoja žmogų ar žmones, kurie jau yra jų gyvenime.“

Viešpaties akimis, dauguma Jo žmonių yra maži vaikai, nors jie laiko save subrendusiais, jie mėgaujasi įvairiais nukrypimais ir paskutinėmis naujienomis iš dangaus, ar bent jau tuo, kas taip pateikiama. Tačiau Jis toks maloningas, kad padarys viską, ką gali, nes žmonės bėgioja blaškydamiesi dėl to, kad jiems tikrai Jo reikia, taigi Jis daro dėl jų tai, ką gali. Bet tai nebūtinai yra patvirtinimas tarnautojui ar tarnavimui arba ženklas apie naują Dvasios judėjimą – tai tiesiog veikianti malonė skirta Jo vaikams, kurie veikia. Juk galų gale Jis privertė asilą kalbėti, tad Jis naudos visą, ką gali, kad patenkintų poreikius.

Kodėl daugelis išgyveno tuštumos metus

Jis toliau man kalbėjo, kad šiems vaikams buvo būtina suvokti savo tuštumą, kuomet jie vaikėsi dvasinius drugelius. Šie metai buvo tuštumos ir vienišumo metais daugumai Jo kūne, tačiau ateinantys metai daugeliui bus brandos metai.

Jis atskleidė, kad daugelio lyderių mirtis pastaraisiais metais, taip pat per šiuos pora mėnesių įvyksiančios mirtys bei atsistatydinimai, įvykę dėl pasikeitimų, apie kuriuos Jis kalbėjo praėjusią vasarą, kuo aš jau dalinausi, – buvo reikalingi. Dėl to dauguma jausis neturintys lyderių, ir per tai suvoks savo nebrandumą, kas galiausiai privers atsisukti tiesiai į Jį. Jis sakė: „Tie, kuriems kiti dalykai buvo užgožę Mane, dabar yra susitelkę į Mane, ir ne tik susitelkę, bet apimti Manęs, taip ir turi būti.“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jis sakė, kad kol daugelis niekaip nesupranta, kas su jais blogai, kad jie jaučia didelę tuštumą, nes stokoja kažkokių prasiblaškimų ir lyderių, tai buvo reikalinga, kad jie ieškotų Jo asmeniškai, o ne kitaip. Daugelis, kurie laikė save pažengusiais, suvokė kaip buvo apgauti.

Kaip Jis užbaigė apsilankymą

Jo paskutinis teiginys mane sukrėtė ir pasiliko atmintyje:

„Yra daug tų, kurie suvokė, kad iš tikrųjų Manęs nepažįsta. Jie tiki ir yra gimę iš aukšto, tačiau jie Manęs nepažįsta. Jie suprato, kad kai kurie dalykai, kuriuos manėsi žiną apie Mane, buvo neteisingi, bet jie tik dabar gręžia savo širdis nuo tų atitraukiančių dalykų tam, kad pažintų Mane ir vaikšiotų su Manimi (ir daugelis klausia, kaip tai padaryti).“

Jis davė man nurodymų, ko turėčiau mokyti pirmą ateinančių metų pusmetį ir po to pradingo.

Kriso kambarys – praktiškas, pamažu renkame reikalingas medžiagas, kad galėtume iškviešti specialistą, kuris padarys vidaus apdailą ir plytelių klojimą pabaigti darbus. Jau turime visas reikalingas duris ir kai sulauksime medinių staktų jie galės pabaigti tvarkyti lubas, iškloti plyteles, įstatyti duris, o tada galėsime ieškoti kilimo prieškambariui ir Barbaros darbo kambariui... progresas! Po to seka projektavimas spintelės su dviem kriauklėmis Kriso voniai, kurios dešinėje pusėje būtų galimybė įstumti neįgaliojo vežimėlį – kadangi tai turi būti padaryta pagal užsakymą, mes šiuo metu tam taupome.

Didžiausias pasikeitimas bus lengvesnė Kriso priežiūra. Man nebereikės kelti 180 svarų iš senos vonios, jis galės lengvai įslysti į ją tiesiai iš savo vežimėlio. Naujasis praėjimas yra pakankamai platus, jog galėčiau įvežti jį į vonią ir miegamąjį, užuot stūmus jį iš už nugaros apglėbus rankomis ir tokiu būdu praeinant tarpdurį šiek tiek užambiai ir apsidaužant alkūnes, nes laisvai pravažiuoti ten nebuvo pakankamai vietos. Jūs tiesiog negalite įsivaizduoti, kokie dėkingi mes esame už tai, kad kai kurie iš jūsų prisidėjote prie šio pasikeitimo. Dabar tikrai DAUG lengviau mudviem su Krisu, labai ačiū jums!

Mums – Barbara nekantrauja pabaigti pertvarkymą, kuris prasidėjo gegužės mėnesį, tad mums abiem vėl reikės sudėlioti visas dėžes su daiktais, sukrautais iš namo galo, išnešti iš mūsų miegamojo ir sudėti viską atgal į vietas – šiuo metu mes turime taką per tikrą „dėžių kanjoną“! Aš jaučiuosi pavargęs. Kadangi namų surinkimų tinklas išsiplėtė, taip pat padaugėjo ir telefono bei Skype skambučių. Dauguma pokalbių su žmonėmis trunka nuo 30 min. iki 1,5 val. Tokių pokalbių aš galiu turėti tik 1 ar 2 per dieną. Kiekvieną rytą aš kalbu ar susirašinėju per Skype su surinkimų lyderiais iš 5 ar 6 šalių, o mūsų pokalbių temos kinta nuo finansinių iki teologinių poreikių bei sveikatos klausimų ir iki persekiojimų bei įvairių užuominų. Nesiskundžiu, tiesiog pasakoju apie tai, koks mano įprastas rytas. Labai laukiu atsistatymo per šias 2 ateinančias savaites.

Ačiū, kad palaikote mus maldose ir kad dalinatės poreikiais – meldžiuosi už kiekvieną jūsų maldos poreikį, kurį gaunu laiškais ar el. paštu, taip pat meldžiuosi kasdien už jus visus.

Linksmų Kalėdų!

John ir Barbara

www.supernaturalhousechurch.org